Prima instanță: Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni) judecător Botnăraș Viorel
Dosarul nr. 2rc-286/24
2-24086479-02-2rc-16092024

D E C I Z I E

25 noiembrie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componența sa:
Președintele completului, judecătorul Anton Marina
Judecătorii Malîi Ala
Cojocaru Olga

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de SRL „SANTEHCOMPLECT", reprezenată de avocatul Hriplivaia Valentina,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „SANTEHCOMPLECT", reprezentată de avocatul Hriplivaia Valentina împotriva SRL „LIVART PRIM" privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 09 august 2024, prin care s-a respins cererea de asigurare a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La data de 05 august 2024, SRL „SANTEHCOMPLECT", reprezentată de avocatul Hriplivaia Valentina a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „LIVART PRIM" cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea acțiunii a solicitat și aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 09 august 2024, cererea de chemare în judecată depusă de către avocatul Hriplivaia Valentina în interesele SRL „SANTEHCOMPLECT" împotriva SRL „LIVART PRIM" privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost acceptată în procedură contencioasă, cu valoare redusă.

Prin cererea de asigurare a acțiunii, SRL „SANTEHCOMPLECT" a solicitat aplicarea sechestrului pe mijloacele bănești de pe conturile bancare ale pârâtului în limita pretențiilor invocate.

În susținerea cererii de asigurare a acțiunii a indicat că pretențiile din cererea de chemare în judecată în mărime de 26 891,04 lei, cu titlu de datorie, rezultă din contractul de vânzare-cumpărare a mărfurilor nr. 031220 din 03 decembrie 2020.

Totodată a menționat că atât până la depunerea cererii de chemare în judecată, cât și până la moment, debitorul SRL„LIVART PRIM" nu a întreprins careva acțiuni în vederea stingerii datoriei, la care s-a obligat prin contractul de vânzare-cumpărare a mărfurilor NR.031220 din 03 decembrie 2020 sau cel puțin negocierea cu creditorul SRL „SANTEHCOMPLECT" a unui grafic sau o altă modalitate de stingere a datoriei prin respectarea interesului economic al ambelor părți.

La fel a menționat că suma de 26 891, 04 lei, datorată de către pârât este certă, lichidă și exigibilă, iar pârâtul are un comportament continuu cu rea-credință, or din data când a fost

notificat despre- obligațiunea de plată, este în inacțiune perpetuă, mai mult ca atât, intenționat nu a recepționat somațiile.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 09 august 2024, s-a respins cererea de asigurare a acțiunii la cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „SANTEHCOMPLECT” împotriva SRL „LIVART PRIM” privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la data de 05 septembrie 2024 SRL „SANTEHCOMPLECT”, reprezentată de avocatul Hriplivaia Valentina a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 09 august 2024, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii contestate, soluționînd prin decizie problema respectivă.

În susținerea recursului a indicat că, consideră încheierea primei instanțe neîntemeiată și pasibil de a fi casată, pe motiv că, la respingerea cererii de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii instanța nu a analizat raționalitatea și temeinicia cerințelor reclamantei despre necesitatea aplicării măsurilor de asigurare și a adoptat o soluție pripită.

Remarcă că este necesară asigurarea unui echilibru între interesele părților, precum și în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Totodată, dispunerea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii este necesară, având în vedere faptul că neluarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar putea face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii, ținând cont și de comportamentul pârâtului.

Potrivit art. 181 alin.(2) din Codul de procedură civilă, dacă încheierea de asigurare a acțiunii a fost emisă fără știrea recurentului, termenul de depunere a recursului se calculează din ziua în care persoana interesată a aflat despre pronunțarea încheierii.

Din materialele cauzei se atestă că încheierea a fost comunicată reprezentantului recurentului, la data de 29 august 2024, prin intermediul poștei electronice. Prin urmare, recursul înregistrat la data de 05 septembrie 2024, este depus în termen.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, prin prisma motivelor invocate de recurent, raportate la actele și circumstanțele cauzei, Colegiul conchide că soluția oferită de prima instanță este justă și argumentată, fiind în concordanță cu normele incidente speței, iar recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele motive.

Din materialele cauzei rezultă că, la data de 05 august 2024, SRL „SANTEHCOMPLECT”, reprezentată de avocatul Hriplivaia Valentina a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „LIVART PRIM” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Concomitent cu depunerea acțiunii a solicitat și aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Prin încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 09 august 2024, s-a respins cererea de asigurare a acțiunii la cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „SANTEHCOMPLECT” împotriva SRL „LIVART PRIM” privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Colegiul judiciar consideră soluția primei instanțe justă reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 174 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea

judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În conformitate cu art. 175 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a1) să noteze acţiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pârâtului; b) să interzică pârâtului săvârşirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el; d) să suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acţiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară. Aliniatul (2) Judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecțiile sale dacă legea nu dispune altfel.

Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acţiunii, Colegiul judiciar constată că această instituţie este condiţionată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri.

În sensul normei enunţate este de înţeles că, instanţa urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariţie, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. De asemenea, la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

Drept urmare, examinând cererea de asigurare a acţiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul şi temeiul acţiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acţiunile cu rea credinţă ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privinţa executării viitoarei hotărâri judiciare. Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părţilor interesate, precum şi în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate este în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

Reieșind din sensul normelor legale citate, raportate la caz, Colegiul judiciar menționează că recurentul SRL „SANTEHCOMPLECT” nu a invocat careva motive și circumstanțe ce ar indica asupra necesității aplicării măsurilor de asigurare, deoarece, acesta nu a probat existența indiciilor asupra faptului, că neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

În lipsa unor probe concludente şi pertinente, instanţa de recurs consideră că argumentele SRL „SANTEHCOMPLECT” referitoare la existența riscului privind imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești, în cazul neaplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, urmează a fi respinse ca declarative.

La fel, nu a fost demonstrată nici eventuala posibilitate de prejudicii prin neaplicarea măsurilor de asigurare. Iar în situaţia unor susţineri declarative şi neprobate cu privire la necesitatea aplicării măsurii de asigurare, solicitarea se va respinge întrucât, în sensul art. 177 din

Codul de procedură civilă este de înţeles că, cererea de asigurare a acţiunii urmează a fi motivată, cu prezentarea în mod obligatoriu a probelor ce confirmă motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acţiunii. Or, prin simpla înaintare a unei acțiuni în procedură judiciară, nu se justifică în mod automat aplicarea măsurii de asigurare a acţiunii, nefiind admisibilă limitarea sau prejudicierea drepturilor pârâtului, prin aplicarea măsurilor de asigurare prevăzute de art. 175 din Codul de procedură civilă, doar ca efect al introducerii acțiunii de către reclamant.

Colegiul judiciar reiterează că, indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ţine de substanţa obiectului acţiunii, instanţa urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil se afirmă un risc al unei eventuale imposibilităţi de executare. Sarcina probaţiunii întru aplicarea asigurării, potrivit art. 118 alin. (1), art. 177 din Codul de procedură civilă, este în seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente şi să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ţinut de substanţa obiectului acţiunii, este la latitudinea judecătorului sau instanței de judecată.

Reieșind din sensul normelor legale citate, raportate la caz, Colegiul judiciar menționează că reclamantul-recurent nu au invocat careva motive și circumstanțe ce ar indica asupra necesității aplicării măsurilor de asigurare, întrucât, acesta nu a probat existența indiciilor asupra faptului, că neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

Mai mult ca atât, instanța de recurs evidențiază că, recurentul nu a prezentat careva probe, care să demonstreze existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărârii judiciare de admitere a acțiunii, din cauza înstrăinării, degradării, deteriorării bunurilor pârâtului, sau riscului intrării reclamantului în concurs cu alți creditori ai pârâtului.

Astfel, în speță, Colegiul judiciar conchide că instanța de fond corect a ajuns la concluzia că la moment, reclamantul nu a indicat, cum neinstituirea măsurilor asiguratorii solicitate, ar putea condiționa neexecutarea unei eventuale hotărârii emise în pricină, sau tergiversarea executării acesteia.

Reieșind din faptul că, nu au fost constatate careva temeiuri de fapt şi de drept, doveditoare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul judiciar, consideră necesar de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat.

În circumstanțele expuse, Colegiul judiciar consideră că prima instanță, corect a ajuns la concluzia de a respinge cererea depusă de SRL „SANTEHCOMPLECT” privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În acest sens, Completul judiciar reţine că, prin prisma jurisprudenţei CEDO, „...art. 6 paragraf. 1 al Convenţiei nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsită de şanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995*)”.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că prima instanţă întemeiat a respins cererea SRL „SANTEHCOMPLECT” cu privire la asigurarea acţiunii, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat şi a menţine încheierea primei instanțe cu privire la respingerea cererii cu privire la asigurarea acţiunii, ca întemeiată şi legală.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de SRL „SANTEHCOMPLECT”, reprezentată de avocatul Hriplivaia Valentina.

Se menține încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 09 august 2024, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „SANTEHCOMPLECT”, reprezentată de avocatul Hriplivaia Valentina împotriva SRL „LIVART PRIM” privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, prin care s-a respins cererea de asigurare a acțiunii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul Anton Marina

Judecătorii Malîi Ala

Cojocaru Olga